2026.01.25.

Köszöntés: Kegyelem nékünk és békesség Istentől a mi Atyánktól és az Ő egyszülött Fiától a mi Urunk Jézus Krisztustól.

Olvasmány: **Ruth 1, 1-19** Abban az időben történt, amikor a bírák bíráskodtak, hogy éhínség támadt az országban. Elment ezért a júdai Betlehemből egy férfi, hogy jövevényként Móáb mezején lakjon. Vele volt a felesége és két fia.

2 A férfi neve Elímelek volt, a feleségének Naomi, két fiának pedig Mahlón és Kiljón volt a neve. Efrátaiak voltak, a júdai Betlehemből. El is jutottak Móáb mezejére, és ott éltek. 1Móz 48,7; Mik 5,1

3 De meghalt Elímelek, Naomi férje, és ott maradt az asszony a két fiával.

4 Ezek móábi leányokat vettek feleségül. Az egyiknek Orpá volt a neve, a másiknak Ruth. Ott laktak mintegy tíz esztendeig. 5Móz 7,3-4; Ruth 1,16

5 De meghaltak ők is mind a ketten, Mahlón és Kiljón is, úgyhogy az asszony ott maradt a két fia és a férje nélkül.

6 Ekkor útra kelt a menyeivel, hogy hazatérjen Móáb mezejéről, mert meghallotta Móáb mezején, hogy ismét gondjaiba vette népét az Úr, és kenyeret adott neki.

7Elindult tehát arról a helyről, ahol élt, és vele a két menye. Ahogy mentek az úton, hogy visszatérjenek Júda földjére,

8 ezt mondta Naomi a két menyének: Menjetek, forduljatok vissza, ki-ki az anyja házába! Bánjon veletek az Úr olyan szeretettel, amilyennel ti bántatok a meghaltakkal és velem!

9 Adja meg nektek az Úr, hogy mindkettőtök nyugalmat találjon majd férjének házában! Azután megcsókolta őket. Ők azonban hangos sírásra fakadtak,

10 és azt mondták neki: Bizony, hazatérünk veled a te népedhez.

11 De Naomi ezt felelte: Forduljatok vissza, leányaim! Miért jönnétek velem? Lehetnek-e még fiak a méhemben, akik férjeitek lennének?

12Forduljatok vissza, leányaim, menjetek, mert én már öreg vagyok ahhoz, hogy férjhez menjek. De ha azt mondanám is, hogy van még reménységem, és ha ma éjjel férjhez mennék is, és fiakat szülnék, 5Móz 25,5-6

13 várhattok-e rájuk, amíg felnőnek? Szabad-e benneteket visszatartani attól, hogy férjhez menjetek? Nem, leányaim! Az én sorsom túl keserves volna a számotokra! Hiszen az Úr keze ért el engem.

14 Azok erre még hangosabban kezdtek el sírni, majd Orpá megcsókolta az anyósát. Ruth azonban továbbra is ragaszkodott hozzá.

15 Naomi azt mondta: Látod, a sógornőd visszatért népéhez és isteneihez. Térj vissza te is a sógornőddel együtt!

16De Ruth azt felelte: Ne unszolj engem, hogy elhagyjalak, és visszatérjek tőled! Mert ahová te mégy, oda megyek, ahol te megszállsz, ott szállok meg én is. Néped az én népem, és Istened az én Istenem.

17 Ahol te meghalsz, ott haljak meg én is, és ott temessenek el! Úgy bánjon velem az Úr most és ezután is, hogy csak a halál választ el engem tőled! 18 Amikor látta Naomi, hogy mindenáron vele akar menni, nem győzködte őt tovább.

19 Együtt, ketten mentek tehát tovább, amíg Betlehembe nem értek. Amikor Betlehembe értek, az egész város felbolydult miattuk, és az asszonyok azt kérdezgették: Csakugyan Naomi ez?

Alapige: **Apcsel 10, 21-35**

Péter tehát lement a férfiakhoz, és így szólt hozzájuk: Íme, én vagyok az, akit kerestek. Milyen ügyben jártok itt?

22Azok így feleltek: Kornéliusz százados, ez az igaz és istenfélő ember, aki mellett bizonyságot tesz az egész zsidó nép, egy szent angyaltól azt a kijelentést kapta, hogy hívasson téged a házába, és hallgassa meg, amit te mondasz. Lk 7,4-5 23 Ekkor Péter behívta, és vendégül látta őket. Másnap aztán velük együtt útra kelt, és a joppéi testvérek közül is vele tartottak néhányan.

24 A következő napon megérkeztek Cézáreába, Kornéliusz pedig összegyűjtötte rokonait és legjobb barátait, és úgy várta őket.

25 Amint Péter be akart lépni, Kornéliusz eléje ment, és a lábához borulva hódolt előtte. 26 Péter azonban felemelte, és így szólt hozzá: Állj fel, én magam is csak ember vagyok!Jel 19,10 27 Amikor beszélgetve bement vele, sok embert talált ott összegyűlve.

28Ekkor így szólt hozzájuk: Tudjátok, hogy tiltott dolog zsidó embernek idegennel kapcsolatba kerülni vagy hozzá bemenni. Nekem azonban Isten megmutatta, hogy egyetlen embert se mondjak szentségtelennek vagy tisztátalannak.

29 Ezért is jöttem vonakodás nélkül, amikor értem küldtetek. Most pedig hadd kérdezzem meg: miért küldtetek értem? 30 Kornéliusz így felelt: Három nappal ezelőtt körülbelül ebben az időben, délután három órakor imádkoztam a házamban, és íme, egy férfi állt meg előttem fénylő ruhában, 31 és azt mondta: Kornéliusz, Isten meghallgatta imádságod, és megemlékezett alamizsnáidról.

32 Küldj el tehát Joppéba, és hívasd át Simont, akit Péternek is neveznek. Ő Simon tímár házában szállt meg a tengerparton. 33 Ezért nyomban elküldtem hozzád, és te jól tetted, hogy eljöttél. Most tehát mind itt vagyunk Isten színe előtt, hogy meghallgassuk mindazt, amit rád bízott az Úr. 34 Erre Péter beszélni kezdett, és ezt mondta: Most értem meg igazán, hogy Isten nem személyválogató, 5Móz 10,17; Róm 2,11; Gal 2,6; 1Pt 1,17 35 hanem minden nép között kedves előtte, aki féli őt, és igazságot cselekszik.

Kedves Testvérek. A keresztyénség kialakulása egy folyamat. Az újszövetségben több helyen olvasunk arról, hogy kérdés volt a szokások, a rituálék hogyanja és mikéntje. Mit kell megtartani a régi a zsidóság által megélt és gyakorolt hagyományokból, és mi az amit el kell vagy lehet hagyni.

S ebben nagy kérdés volt az emberek származása is. Merthogy sokan jöttek olyanok, akik a zsidóságból érkezve lettek Krisztus követőivé, de sokan olyanok is, akiknek semmi közük nem volt korábban Izraelhez. Akárcsak ez a római százados Kornéliusz. Meg az ő háza népe. A családja, a házában dolgozók, az egész kompánia.

Mégis Kornéliusznak lesz egy látomása, egy víziója, mint ahogyan Péternek is. S ezek a víziók aztán összeérnek. Kornéliusznak el kell hívnia Pétert, míg Péter a látomásában rádöbben arra, hogy az Isten nem személy és tradícióválogató.

Milyen érdekes, hogy pont ma délután fogunk ökumenikus Istentiszteleten ünnepelni. S milyen érdekes, hogy vannak tényleg olyan víziók, olyan előre látások, amelyek az embereket összehozzák Isten berkein belül, amelyek az emberi közösségeket építik.

Kornéliusz azonban nem csak magára gondol. Hanem az egész rokonságára, az egész családjára. Mindenkit meghív. Mindenkit vár a házában, mert őket is szeretné arra az útra indítani, amelyen ő jár.

Elgondolkodtató. Hiszen manapság nem egy ember dönt a családban, mint régen. Manapság nem a családfő egyedül az, aki a mi kultúrkörünkben megmondja, hogy merre van az arra. Persze családonként változó lehet ez a hozzáállás, de azért inkább azt látjuk, hogy mi megbeszéljük a dolgokat.

Viszont a mai napig látjuk, hogy milyen hatása lehet egy-egy embernek. Hogy egy nagyszülő, vagy szülő, akivel elmegyünk templomba mennyi hatást tud gyakorolni egy gyermek hitének épülésére.

Vannak ilyen emberek, akiknek a példája, kisugárzása, jelenléte formálja az életünket, akár a hitbeli életünket is.

Olvasok mostanság egy könyvet. Ami bár nem mai, de mégis nagyon tanulságos. Német nyelvű s az a címe, hogy: Grosse Gestalten des Glaubens.[1]

S olyan keresztyén személyekről szól, akik sokaknak mintául szolgáltak, akár protestáns, akár katolikus vonalon. Olyanok is, akik idegenek. Akikre az egyik vagy a másik csoport azt mondja, hogy hát vele nem tudunk mit kezdeni. Néha furcsa, hogy Istennek milyen eszközei lehetnek.

S ne csak arra gondoljunk, hogy mások által mi mennyi mindent kaptunk. Arra is gondoljunk, hogy mi is lehetünk egy-egy családban, rokoni, baráti körben Isten eszközei.

Az aki beszél hitről, meg próbákról, szeretetről, Istenről, az aki a másik elé éli, hogy nézd én elmegyek templomba. Másként jövök onnan el, közösségbe tartozom, ez a közösség sok dologban előbbre visz engem, s teljessé teszi az életemet. S még hosszasan sorolhatnánk.

S hogyha már a két ember víziójánál vagyunk, nos nemcsak látták maguk előtt ezt, hanem tettek is érte. Péter elmegy ezzel a három küldöttel, Kornéliusz pedig elküldi az embereit és befogadja őket.

Cselekvés követi azt a látást. S aztán tanul belőle az apostol Péter. Hogy az Isten márpedig nem személyválogató. De mégcsak nem is a származást nézi. Tartozhatom hozzá úgy hogy teljesen másmilyen vagyok mint a másik ember.

Fantasztikus dolog. Nyitás. Hiszen az addig zárt zsidóság, s az abból kinövő Krisztusi irányvonal nem lesz egy szekta, nem lesz egy bezárt közeg, ami csak magával foglalkozik, hanem kinyílik mások felé is.

S aztán tudjuk, hogy mára ez ott tart, hogy különböző nyelvű, kultúrájú, és felekezetű keresztyének élnek nagyon sokan szerte a világban, s persze más vallásúak is. Persze nem volt egyszerű és most sem egyszerű ezeket a különbözőségeket kezelni.

Hiszen, ha valaki vagy valami új jön, akkor azt mindig kicsit fenntartással kezelik az emberek. Hogy most akkor mit is kezdjünk ezzel? Mert hát itt vannak a jól megszokott dolgok, s azt kéne tovább vinni.

---

[1] https://www.booklooker.de/Bücher/Angebote/autor=Moser+Bruno&titel=Grosse+Gestalten+des+Glaubens

Nos ha így látták volna az elődeink, akkor nem lenne a keresztyénség olyan amilyennek manapság ismerjük. Akkor nem lett volna valószínűleg reformáció sem, s nem lenne ökumenikus mozgalom sem. S még sorolhatnánk, hogy sok minden másként alakult volna.

De voltak és vannak víziók, olyanok, amik a jövőbe mutatnak, elgondolások, amelyek mögött ott van az Isteni szikra is, s működik azért Isten olyan módokon, amelyeket el sem tudunk gondolni.

Legyen érte hála. Ámen

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd